

Què permet una construcció comuna?

Aquests últims dies s'ha arribat a Catalunya a una situació lamentable que mai hauria d'haver-se produït, fruit d'un clima de ruptura i confrontació que ha anat creixent durant els últims anys.

Les claus de lectura amb les quals s'analitza el present són antagòniques. Les versions amb les quals s'interpreta el passat, contràries. Els projectes de futur, irreconciliables. Una ferida dolorosa que divideix famílies, que promou el silenci entre companys d'estudi o feina, que afavoreix el recel davant de qui pensa diferent. En aquest context, què permet una construcció comuna?

Nosaltres no som aliens a aquesta crisi. Percebem la nostra pobresa a l'hora d'oferir una solució a la qüestió plantejada, però alhora descobrim en la nostra vida quotidiana un tresor que pot resultar útil en els temps de conflicte i de tensió que s'apropen. Dins la nostra comunitat cristiana estem sorpresos de viure una unitat que va més enllà de la disparitat d'opinions i sensibilitats. La presència de Crist, que desborda discursos i projectes, no garanteix la resolució dels desacords. No obstant això, possibilita un camí junts en el qual l'altre, faci el que faci i pensi el que pensi, és un bé, perquè m'ajuda a ser jo mateix. Sobre això s'ancora qualsevol possibilitat de diàleg.

La Conferència Episcopal Tarragonense, en la seva nota sobre la situació a Catalunya, afirma: "L'Església vol ser ferment de justícia, fraternitat i comunió, i s'ofereix per ajudar en aquest servei pel bé del nostre poble". Perquè "el destí i la intenció profunda de la comunitat cristiana -diu Giussani- és el món: una dedicació profunda i apassionada als homes i al seu destí, una tensió a fer present el fet de Crist dins de la trama de convivència, en la qual els homes pateixen, esperen, intenten, neguen, esperen el sentit últim de les coses".

La gravíssima circumstància que travessem és una oportunitat. Podem quedar-nos aferrats a la nostra imatge, al que ja sabem. O bé podem descobrir-nos necessitats de l'altre, disponibles al canvi, disposats a mirar amb senzillesa i seriositat la necessitat de caminar i construir junts. Tal com ens convida el Papa Francesc: "la millor forma de dialogar és fer coses junts, construir junts".

Setembre 2017

Comunitat de Comunió i Alliberament a Catalunya

www.clonline.es barcelona@clonline.es